31971L0140

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 22 martie 1971
de modificare a Directivei din 9 aprilie 1968 privind comercializarea materialului de înmulțire vegetativă a viței de vie

(71/140/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 43,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Adunării Parlamentare,

după consultarea Comitetului Economic și Social,

întrucât este necesară modificarea unor dispoziții ale Directivei Consiliului din 9 aprilie 1968 ([1]) privind comercializarea materialului pentru înmulțirea vegetativă a viței de vie;

întrucât Regulamentul (CEE) nr. 1388/70 al Consiliului ([2]) din 13 iulie 1970 privind regulile generale de clasificare a soiurilor de viță de vie stabilește dispozițiile referitoare la cultivarea soiurilor de viță de vie în anumite regiuni;

întrucât, prin urmare, numai materialul de înmulțire a soiurilor a căror cultivare este autorizată într-un stat membru trebuie comercializat în acel stat fără restricții;

întrucât, prin urmare, nu mai este necesar să se stabilească o listă comună a soiurilor care să includă toate soiurile al căror material de înmulțire poate fi comercializat fără restricții în cadrul Comunității;

întrucât este totuși necesar ca fiecare stat membru să întocmească un catalog al soiurilor acceptate pentru certificare și pentru verificare ca material standard pe teritoriul său;

întrucât trebuie să se folosească reguli uniforme pentru întocmirea acestor cataloage, astfel încât soiurile acceptate să fie distincte, stabile și suficient de omogene;

întrucât, în scopul realizării examinărilor pentru acceptarea unui soi, trebuie stabilite un număr mare de criterii și cerințe minime;

întrucât trebuie, de asemenea, să se stabilească prevederi pentru a se asigura că aceste examinări se efectuează, pe cât posibil, concomitent cu testele pentru evaluarea capacității soiului de a fi cultivat, în vederea clasificării;

întrucât, dacă materialul de înmulțire nu este răspândit sau comercializat în mod normal pe teritoriul unui stat membru, trebuie să se prevadă posibila exceptare a statului respectiv de la aplicarea prezentei directive;

întrucât amendamente în esență tehnice la anexe trebuie facilitate prin proceduri imediate;

întrucât una din prevederile tehnice din Anexa I la directiva în discuție trebuie modificată,

([1]) JO L 93, 17.4.1968, p. 15.
([2]) JO L 155, 16.7.1970, p. 5.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva Consiliului din 9 aprilie 1968 privind comercializarea materialului pentru înmulțirea vegetativă a viței de vie se modifică după cum urmează:

Articolul 2

Articolul 2 alineatul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. Statele membre pot, ca măsură tranzitorie, după intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive, să dispună ca materialul de înmulțire care a fost folosit pentru înființarea de pepiniere de material-mamă sau pepiniere de butași să fie echivalent cu materialul de înmulțire certificat sau verificat conform dispozițiilor prezentei directive, dacă, înainte de a fi folosit în acest mod, a putut prezenta aceleași garanții ca și materialul de înmulțire certificat sau verificat conform dispozițiilor prezentei directive."

Articolul 3

Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Fiecare stat membru va întocmi un catalog al soiurilor de viță de vie acceptate oficial pentru certificare și verificare ca material standard pe teritoriul său. Catalogul poate fi consultat de orice persoană. Catalogul va specifica principalele caracteristici morfologice și fiziologice prin care aceste soiuri se deosebesc între ele. În cazul soiurilor deja acceptate la data de 31 decembrie 1971, se pot face trimiteri la descrierea dată în publicațiile ampelografice oficiale."

Articolul 4

Articolul 5 se completează după cum urmează:

„Articolul 5a

Statele membre se vor asigura ca nici un soi să nu fie acceptat decât dacă are caracteristici distincte, stabile și omogene.

Articolul 5b

1. Un soi este considerat distinct dacă, atunci când se solicită acceptarea lui, el diferă clar, în ceea ce privește una sau mai multe caracteristici morfologice sau fiziologice importante, de orice alt soi acceptat sau supus acceptării în statul membru în cauză.

2. Un soi este considerat stabil dacă, după înmulțiri repetate, își păstrează caracteristicile esențiale.

3. Un soi este considerat suficient de omogen dacă, exceptând câteva rare devieri, plantele din care este compus sunt similare în ceea ce privește caracteristicile analizate în acest scop, luate ca un tot.

Articolul 5c

Statele membre iau măsurile necesare pentru ca soiurile care provin din alte state membre să se supună acelorași cerințe ca și cele care se aplică soiurilor indigene, în special în ceea ce privește procedura de acceptare.

Articolul 5d

1. Statele membre vor dispune ca acceptarea soiurilor să se bazeze pe rezultatele examinărilor oficiale, în special teste de creștere, care să acopere un număr suficient de caracteristici pentru soiul descris. Metodele folosite pentru determinarea caracteristicilor trebuie să fie sigure și riguroase.

2. Conform procedurii stabilite în articolul 17, ținându-se seama de nivelul cunoștințelor științifice și tehnologice la zi, se stabilesc următoarele:

(a) numărul minim de caracteristici ce urmează a fi analizate în examinări;

(b) cerințele minime pentru efectuare examinărilor.

3. Dacă se știe că materialul de înmulțire al unui soi dat este comercializat în altă țară sub o altă denumire, aceasta trebuie, de asemenea, indicată în catalog.

Articolul 5e

1. Soiurile acceptate vor fi verificate oficial la intervale regulate. Dacă vreuna din condițiile de acceptare pentru certificare sau verificare nu mai este îndeplinită, acceptarea se revocă și soiul este șters din catalog.

2. Catalogul soiurilor și orice modificare a acestuia vor fi trimise imediat celorlalte state membre și Comisiei."

Articolul 5

Articolul 6 se abrogă.

Articolul 6

Articolul 12 alineatul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. Atunci când Comisia a luat măsuri în conformitate cu articolul 3 alineatul 4 litera (b), și aceste măsuri nu au intrat în vigoare, statele membre pot dispune ca la expirarea datei limită specificate materialul de înmulțire al unor soiuri de viță de vie să nu fie comercializat decât dacă a fost certificat oficial ca «material de bază» sau «material certificat»."

Articolul 7

După articolul 12 se inserează următorul articol:

„*Articolul 12a*

Statele membre se vor asigura ca materialul de înmulțire la soiurilor de viță de vie care au fost aprobate pentru cultivare pe teritoriile lor sau o parte a teritoriului lor, conform Regulamentului (CEE) nr. 1388/70, să nu fie supuse nici unei restricții de comercializare pe teritoriul lor în ceea ce privește soiul."

Articolul 8

După articolul 17 se inserează următorul articol:

„*Articolul 17a*

Consiliul, hotărând pe baza unei propuneri a Comisiei și ținând seama de nivelul cunoștințelor științifice și tehnologice la zi, adoptă modificările ce urmează a se aduce anexelor."

Articolul 9

După articolul 18 se inserează următoarele articole:

„*Articolul 18a*

La cererea unui stat membru, care va fi tratată în conformitate cu articolul 17, statul respectiv poate fi parțial sau total scutit de obligația de a aplica prezenta directivă, dacă materialul de înmulțire a viței de vie nu este în mod normal răspândit sau comercializat pe teritoriul său.

Articolul 18b

Prezenta directivă nu aduce atingere Regulamentului (CEE) nr. 234/68 al Consiliului ([1]) din 27 februarie 1968 privind stabilirea unei organizări comune a pieței pentru comercializarea pomilor vii și a altor plante, a bulbilor, rădăcinilor, florilor tăiate și frunzișului ornamental.

([1]) JO L 55, 2.3.1968, p. 1."

Articolul 10

Anexa I (I) (5) se înlocuiește cu următorul text:

„5. Bolile virotice dăunătoare, în special scurt-nodarea viței de vie și răsucirea frunzei la vița de vie, trebuie eliminate din culturile destinate producerii de material de bază. Culturile destinate producerii altor categorii de material de înmulțire vor fi ținute aparte de plantele care prezintă simptome de boli virotice dăunătoare."

Articolul 11

Până la 1 iulie 1972 cel târziu, statele membre vor lua măsurile necesare pentru intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative pentru a se conforma dispozițiilor prezentei directive. Statele membre vor informa imediat Comisia.

Articolul 12

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 22 martie 1971.

Pentru Consiliu

Președintele

M. COINTAT